

Opmerkingen naar aanleiding van het voorliggende wetsvoorstel.

1. Aanpassing artikel 1, lid 1

Aan artikel 1, eerste lid, wordt onder meer het volgende toegevoegd:

- verkoop op afstand: een verkoopovereenkomst tussen degene die bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank **verkoopt** en een particulier die zich beiden in Nederland bevinden en die wordt gesloten in het kader van een georganiseerd systeem voor verkoop op afstand zonder gelijktijdige persoonlijke aanwezigheid van degene die bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank verkoopt en de particulier tot en met het moment van het sluiten van de verkoopovereenkomst, en waarbij tot en met dat moment uitsluitend gebruik wordt gemaakt van één of meer middelen voor communicatie op afstand en waarbij aflevering plaats vindt elders dan bij een plaats welke door degene die bedrijfsmatig of anders dan om niet de alcoholhoudende drank verkoopt, wordt gebruikt.

Opmerking

De Drank- en Horecawet “spreekt” niet over “verkopen”, maar over “verstrekken”. Is het, ook al wordt gerefereerd aan de verkoopovereenkomst, niet verstandiger om het woord “**verkoopt**” te vervangen door “**verstrekt**”?

2. Inrichtingseisen

Artikel 10

1. Een slijtlokaliteit staat niet rechtstreeks in verbinding met een neringruimte.
2. Bij ministeriële regeling worden eisen gesteld aan de minimale verbindingsruimte tussen een slijtlokaliteit en een neringruimte.

Opmerking 1

Voor zover de inrichtingseisen zoals vermeld in het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet komen te vervallen, dan blijft nog steeds de situatie bestaan dat (al bestaande) ondernemers niet zullen voldoen aan de eisen zoals opgenomen in het Bouwbesluit 2012. Momenteel is dat niet erg omdat in voorkomende gevallen artikel V van de Wet van 13 april 2000 van toepassing is. Ik neem aan dat deze overgangswet op dit onderdeel van kracht blijft.

Opmerking 2

Voor zover de inrichtingseisen komen te vervallen, wat is dan nog de toegevoegde waarde van de zinsnede in artikel 30 “*indien nog aan de ten aanzien van de inrichting gestelde eisen wordt voldaan*”?

Opmerking 3

In artikel 1, lid 2 van het Besluit eisen inrichtingen Drank- en Horecawet staat het volgende vermeld:

In dit besluit worden aan elkaar grenzende ruimten als één lokaliteit beschouwd, indien zij hetzij verbonden zijn door een permanente wandopening met een hoogte van ten minste 2,20 m van de vloer af gemeten en een breedte van ten minste twee/derde van de scheidingswand met een minimum van 2,40 m, hetzij slechts gescheiden door een afscheiding van geringere hoogte dan 1,25 m van de vloer af gemeten.

Dit artikel geeft een handig handvat om vast te stellen of sprake is van één of meerdere lokaliteiten (onder meer in verband met vermelding van de horecalokalen en slijtlokalen op de vergunning) en waar de scheiding zich bevindt met een ander lokaal waarin bijvoorbeeld detailhandel wordt uitgeoefend.

Bij het vervallen van dit besluit vervalt ook dit artikellid. Het lijkt verstandig om dit artikellid op te nemen in artikel 1, lid 1 van de wet.

3. Artikel 11d, lid 3

In dit artikellid staat vermeld dat een erkenning van een diploma als bewijsstuk geldt voor de periode van drie jaar.

Opmerking 1

De Landelijke commissie sociale hygiëne heeft tot taak om diploma's op grond van de bijbehorende eindtermen als bewijsstuk te erkennen en om personen in het Register sociale hygiëne in te schrijven. Voorts geeft de commissie de Verklaring kennis en inzicht sociale hygiëne aan die personen af.

Het beschikken over voldoende kennis moet worden bewezen door een inschrijving in het Register sociale hygiëne.

In de toelichting op dit artikel staat vermeld dat het voorgestelde artikel 11d regelt aan welke eisen een diploma moet voldoen om erkenning te krijgen als bewijsstuk van kennis en inzicht in sociale hygiëne. Een erkenning geldt voor de duur van drie jaar. Na afloop van die termijn dient opnieuw een erkenning te worden aangevraagd (zie het voorgestelde derde lid).

Ik maak uit de artikelsgewijze toelichting en de memorie van toelichting niet op wat er gebeurt als er geen nieuwe erkenning wordt aangevraagd. Wordt dan niet meer voldaan aan de eisen met betrekking tot kennis en inzicht met betrekking tot sociale hygiëne?

Waarschijnlijk niet want dan zou niet meer worden voldaan aan het vereiste van artikel 8, lid 3 en dan zou de vergunning op grond van artikel 31, lid 1 onder b moeten worden ingetrokken hetgeen niet het geval is. Maar wat is de sanctie dan als er geen of niet tijdig een nieuwe erkenning wordt aangevraagd?

Vraag

Worden/zijn de situaties zoals bedoeld in de overgangsregeling van artikel VIII van de wet van 2 november 1995 met deze regeling ook erkent?

4. Wijzigingen van artikel 19

In artikel 19 komt de eerste volzin van het eerste lid als volgt te luiden:

Het is verboden sterke drank aan te bieden of af te leveren in het kader van verkoop op afstand, anders dan in de rechtmatige uitoefening van het slijtersbedrijf of van het partijen-cateringbedrijf.

Opmerking

Blijkbaar is de zinsnede “aan huizen van particulieren” aldus komen te vervallen.

Voorts is de definitie van de partijencateraar zoals in het huidige artikel 19, lid 1 vermeld kennelijk ook vervallen.

Dat kan in de praktijk nogal wat discussie opleveren omdat in den lande een partijencateraar vaak wordt gezien als “tovermiddel”. Als je partijencateraar bent, dan heb je in het beeld van de gemiddelde ondernemer geen drank- en horecaverunning of ontheffing nodig als je in voor publiek toegankelijke ruimte alcoholhoudende dranken verstrekt.

Met de huidige aanvulling in artikel 19, lid 1 van het begrip “partijen-cateraar” wordt duidelijk dat het moet gaan om een “besloten partij op een door een opdrachtgever te bepalen plaats, die slechts incidenteel beschikbaar is voor dergelijke partijen”.

Door het vervallen van deze definitie zal veel discussie ontstaan over de vraag of de partijencateraar in de openbare ruimte nu wel of geen vergunning of ontheffing nodig heeft.

5. Distributiepunt

In het nieuwe artikel 20a staat het volgende vermeld:

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden eisen gesteld aan verkoop op afstand van alcoholhoudende drank. Deze eisen hebben in elk geval betrekking op:
 - a. het hanteren van een leeftijdsverificatiesysteem op het moment van aankoop;
 - b. het hanteren van een werkwijze waarmee wordt gewaarborgd dat de alcoholhoudende drank slechts wordt afgeleverd op het adres van de geadresseerde of bij een **distributiepunt** en dat de leeftijd van de persoon aan wie de alcoholhoudende drank wordt verstrekt, wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 20, derde lid.

Opmerking

Wellicht is het verstandig om een definitie op te nemen in artikel 1, lid 1 van het “distributiepunt”.

Voorts lijkt het handig om dit “distributiepunt” dan als uitzonderingssituatie te benoemen in artikel 25, lid 1 (aanwezigheid alcoholhoudende drank in een voor het publiek toegankelijke ruimte) en lid 2 (op voorraad hebben van alcoholhoudende drank in een niet voor het publiek toegankelijke ruimte).

6. Nieuwe bestuurlijke boete

Artikel 44aa wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, wordt “de artikelen 2 en 25, derde lid” vervangen door “de artikelen 2, 2a, 20a, tweede en derde lid, en 25, derde lid”.

Vraag/opmerking

Moeten de artikelen 2a en 20a dan ook niet worden opgenomen in een toepasselijke categorie zoals genoemd in de bijlage behorende bij het Besluit bestuurlijke Boete Drank- en Horecawet?

7. Strafbaarstelling wederverstrekker

In het nieuwe artikel 45a wordt het volgende verbod opgenomen.

1. *Onverminderd artikel 20, eerste lid, is het personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, verboden op voor publiek toegankelijke plaatsen anders dan bedrijfsmatig alcohol te verstrekken aan een persoon die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt.*

Opmerking 1

Als het is verboden om personen onder de leeftijd van 18 jaar alcohol te verstrekken dan impliceert dit dat de leeftijd moet worden vastgesteld om daarmee te voorkomen dat je als verstrekker een overtreding begaat.

Zou het, ondanks de verwijzing naar artikel 20, eerste lid, dan niet duidelijker zijn dit artikellid als volgt aan te passen:

Onverminderd artikel 20, eerste lid, is het personen die de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt, verboden op voor publiek toegankelijke plaatsen anders dan bedrijfsmatig **alcoholhoudende drank** te verstrekken aan een persoon **van wie niet is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt**.

Vervolgens moet dan in artikel 20, lid 3 een verwijzing worden aangebracht naar artikel 45a.

Opmerking 2

In artikel 1, lid 3 van de huidige wet is het volgende opgenomen:

Deze wet is, met uitzondering van de artikelen 20, 21 en 24, derde lid, niet van toepassing op:

- a. *vervoermiddelen die bestemd zijn voor het vervoer van personen, tijdens hun gebruik als zodanig;*
- b. *legerplaatsen en lokaliteiten, aan het militair gezag onderworpen, gedurende de tijd dat deze uitsluitend voor militaire doeleinden worden gebruikt;*
- c. *op luchtvaartterreinen opengesteld voor verkeer van en naar landen buiten de Europese Unie gelegen winkels in het gebied dat uitsluitend toegankelijk is voor*

*personen die in het bezit zijn van een geldig reisbiljet of een daartoe afgegeven
persoonsgebonden kaart.*

Alhoewel het merendeel van de bepalingen in de Drank- en Horecawet aldus niet van toepassing is op de in de onder a, b en c vermelde situaties, gelden wel de artikelen 20, 21 en 24, lid 3.

Zou het dan niet logisch zijn dat in die situatie dat sprake is van een voor publiek toegankelijke plaats, ook het nieuwe artikel 45a van toepassing zou moeten zijn en aldus aan voormelde opsomming zou moeten worden toegevoegd?

8. Wijziging benaming

Wellicht moet nog even gekeken worden of de benamingen in de bijbehorende ministeriële regelingen en AMvB's moeten worden gewijzigd naar de "Alcoholwet".

1 mei 2019.